

BIT I SUVREMENOST

U slijedećem bit će riječ o »biti« i »suvremenosti«. Veznik »i« — koji povezuje ove dvije, čini nam se, odlučne riječi ne samo filozofije i njenog poziva nego i čovjeka i njegove sudbine danas, — nema nivelirano značenje neke uobičajene, disciplinarno-institucionalizirane »problematske« veze u smislu potvrđene ili zanijekane »sumacije« ili pak »sinteze«. On označava konstitutivnu uzajamnost ovih »pojmov«, ili bolje »stvari« (pragmata) filozofije po kojoj se ona u sebi i za nas individuira, specificira kao naša i današnja. A takva veza jest baš ono začudno i strano, kad se ima pred očima obična i prosječna, već dugo, tako reći oduvijek, učvršćena misaona upotreba ovih »pojmov«.

SUPROTNOST BITI I SUVREMENOSTI?

Suvremenost kao jedna verzija i kov vremenitosti vremena čini se da je u korjenitoj suprotnosti, dà, proturječnosti spram biti kao *ontos on i aei on*, kao *idea i eidos*, kao *ousia i morfe*, kao *to ti en einai*, kao *esse essentiae*, kao *substantia*, kao *natura* — kao općenito spram pojedinačnog, kao isto spram različitog, kao postojano spram krhkog, kao trajno spram promjenljivog, kao jedno spram množstvenog, kao vječno spram prolaznog, kao noseće spram nošenog, kao ono što doista jest spram onog što se priviđa ili ne bi trebalo da bude, kao zakon spram pojave i slučaja, kao *noeton*, inteligibilno, spoznatljivo spram nespoznatljivog, kao *sabrano (logos)* spram *raspršenog*, kao *jedinstvo* suodređenog — kao *red* spram *nereda*.

NISTA Uprkos sve one značajne razlike između antičkog na stvari same u njihovoj vlastitosti i od njih k čovjeku usmjerenog, upućenog razumijevanja svega što jest — i mo-